

Onderstaande gebeurtenis heb ik vanuit de (sterke?) verhalen opgetekend:

Muziek:

De administraties van de afdelingen waren vroeger (ik heb het over de jaren direct na 1945) nogal ruim van opzet, hetgeen een hoop dossiers tengevolge had.

Al dat papierwerk vergde een flinke ruimte.

Zoals bij een aantal onder ons nog bekend zal zijn, waren er daarom in de catacomben onder het postkantoor aan de Munnekeholm te Groningen meerdere archieven van diverse afdelingen gehuisvest.

Ook het kledingmagazijn was er ondergebracht.

In die tijd moest er tijdens de werkuitvoering vaak een beroep worden gedaan op stukken die in het archief lagen opgeslagen.

De gang naar en van de kelder werd dan ook door vele mensen meerdere keren per dag afgelegd.

Het gevolg hiervan was, dat de sociale contacten zich op den duur meer in de kelder voltrokken dan b.v. in de kantine.

Zet een groep mensen bij elkaar en er is altijd wel iemand bij die een bijzonder kunstje kan doen.

Een elastiekje , een paperclip of een prop papier, een doelwit zoeken en schieten maar!

De getroffen liep zich natuurlijk niet onberoerd en ging vroeg of laat terug schieten.

Komplete veldslagen werden er na verloop van tijd gevoerd.

Uiteindelijk gaat zo iets vervelen en wordt er naar iets anders gezocht.

Voetbal was een welkome afleiding, hoewel het wel lastig was in die nauwe gangen en lage poortjes die hier en daar waren aangebracht.

Menig een is indertijd met een buil op zijn voorhoofd gesignaleerd.

Als bal fungeerde meestal een grote prop papier, omwikkeld met plakband.

Meerdere activiteiten werden er daarna nog bedacht en uitgevoerd.

Soms waren er (bij wijze van spreken) meer mensen in de kelder aanwezig dan op een drukke marktdag in de stad.

Het volgende deed zich eens voor:

Een medewerker van de afd. Agenda was naar het archief . Cheffin (ja, toen al) Antje vond dat hij wel erg lang wegbleef.

Ze geeft aan te gaan kijken waar hij blijft en ze begeeft zich op weg naar beneden.

De achterblijvende medewerker op de afdeling wil zijn collega (is hij aan het voetballen?) waarschuwen en belt vlug naar de kelder met de mededeling: ER KOMT MUZIEK AAN !!!

De boodschap wordt ontvangen en al roepende dat er muziek aan komt, rent hij tezamen met de andere aanwezige collega's de trap op naar boven.

Op zich was dit niet vreemd, want in die dagen liepen er vrij geregeld korpsen door de stad om een heugelijk feit luister bij te zetten.

Halverwege komen ze Antje tegen die verbaast vraagt wat er aan de hand is.

ER KOMT MUZIEK AAN! is het antwoord.

Antje sluit zich bij de groep aan en in optocht gaat de hele stoet naar de eerste verdieping aan de Munnekeholm om te kijken en te luisteren naar de muziekkorps(en).

Wachten,wachten en nog eens wachten, al wat er komt, geen muziek.
Na verloop van tijd wordt door iemand opgemerkt, dat het korps waarschijnlijk jammer genoeg een andere route heeft genomen .
Nou ja, een volgende keer dan maar meer vertier en dus gaat iedereen uiteindelijk (een beetje teleurgesteld , dat wel) maar weer aan het werk.
Zo ook cheffin Antje.

mvg. Arie Hendriksen.